ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μάθε τώρα τι έκανε ο Νασικάς αργότερα. Λίγες μέρες αργότερα
όταν ο Έννιος είχε έρθει στο Νασικά και αυτόν ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε ότι δεν ήταν στο σπίτι, αν και ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος επειδή ο Νασικάς έλεγε ψέματα τόσο φανερά είπε: «Τι (λες); Εγώ δεν γνωρίζω τη φωνή σου;» Θέλεις να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς; «Είσαι άνθρωπος αναιδής».
Τότε ο νεαρός επειδή είχε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και επειδή παρακινήθηκε από την επιθυμία για μάχη , αντίθετα με τη διαταγή του υπάτου όρμησε στον αγώνα· και γενναιότερος από τον εχθρό τον διαπέρασε με το δόρυ και τον απογύμνωσε από τα όπλα. Αμέσως οι εχθροί ζήτησαν τη σωτηρία στη φυγή. Αλλά ο ύπατος, όταν επέστρεψε στο στρατόπεδο, τιμώρησε με θάνατο το νεαρό, με τις ενέργειες του οποίου οι εχθροί είχαν τραπεί σε φυγή.
Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν αρπάξουν την επιστολή γραμμένη στα Ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες.

2.α. voces, vi, ianuis , amenta , littera , se

2.β. quorum, consulibus, impudentiore, quae, fortis, hoste , nostrarum , mortium – mortes/-is , quod

3.α. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:
i. rue, ruito
ii. spoliaret
iii. quaesivisse
iv. mentituri sitis

v. scitum iri
vi. voluntne
vii. futurus fueras
viii. curet
ix. mitteris/re

3.β. mentiens, mentiturum , mentitum
confidendi, confidendae, confidendi

4.α.i. iniussu: απρόθετη αφαιρετική οργανική που δηλώνει το εσωτερικό αναγκαστικό αίτιο και προσδιορίζει το ruit
ii. cuius: γενική υποκειμενική στο opera
iii. morte: απρόθετη αφαιρετική οργανική που δηλώνει ποινή και προσδιορίζει το multavit
iv. se: υποκείμενο στο non esse (ταυτοπροσωπία: μετά από ρήμα ενεργητική φωνής, το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δεν παραλείπεται ποτέ, αλλά δηλώνεται πάντα σε αιτιατική, ακόμη και στην ταυτοπροσωπία - λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου). Η αντωνυμία se δηλώνει άμεση αυτοπάθεια.
v. domi: επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο και προσδιορίζει το non esse
vi. homo: κατηγορούμενο στο εννοούμενο tu μέσω του es
vii. ab hostibus: εμπρόθετη (διότι είναι έμψυχο) κυρίως αφαιρετική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο cognoscantur

viii. litteris:απρόθετη αφαιρετική οργανική του μέσου στο mittit

4.β. Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση – πλάγια ερώτηση, μερικής άγνοιας. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quid (γιατί δηλώνει μερική άγνοια), εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική (όπως όλες οι πλάγιες ερωτήσεις), γιατί θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, συγκεκριμένα χρόνου Παρακειμένου (fecerit), γιατί

εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (accipe: προστακτική Ενεστώτα) και, σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων, εκφράζει το προτερόχρονο στο παρόν. Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα εξάρτησης accipe
Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό cum που χρησιμοποιείται για τις διηγήσεις του παρελθόντος . Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική , γιατί ο ιστορικός cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση , δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους (είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου που υπάρχει στην υποτακτική) συγκεκριμένα χρόνου υπερσυντελίκου (revertisset) , γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (multavit ιστορικός παρακείμενος) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν . Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα εξάρτησης multavit

5.α. Noli accipere
Ne acceperis

5.β. «quod , quia , quoniam confisus esset» και «quod , quia , quoniam permotus esset»

5.γ <u>Εξαρτημένη μορφή</u> : Υπόθεση : si intercepta sit (υποτακτική Πρκ)
Απόδοση : ne non cognoscantur (υποτακτική Ενεστ.)
<u>Ανεξάρτητη μορφή</u> : Υπόθεση : si epistula intercepta erit (οριστ. Συντ.Μέλλ.) Απόδοση : non cognoscentur (οριστ.Μέλλ)
Ο υποθετικός λόγος δηλώνει <u>ανοικτή υπόθεση στο μέλλον</u>

6.α. post paucos dies , per quem , capitis (γενική της ποινής)

6.β. «Quid postea a Nasicā factum sit»

«et fortiore hoste , hasta is transfixus est et armis spoliatus est (ab adulescente)»

6.γ Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris Caesari mitenda est

7.α. Caesar dixit se legatum monere ut, si adire non posset, epistulam ad amentum tragulae adligaret et intra castra abiceret

7.β. «Quid Nasica respondit?»
«Ego cum legionibus celeriter adero»
«Tragulam mittam»

Από τον κλασικό τομέα του Φιλολογικού τμήματος των φροντιστηρίων Πουκαμισάς Ηρακλείου συνεργάστηκαν:
Σ. Αναγνωστάκη, Μ. Παγωμένου,
Χ. Πυργιανάκη